

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 21 maj 2024
(OR. en)

9908/24

ANTIDISCRIM 84
COCON 24
COHOM 108
COPEN 237
DROIPEN 135
EDUC 173
FREMP 240
JAI 788
MIGR 221
SOC 363
STATIS 68

FÖLJENOT

från:	Europeiska kommissionens generalsekreterare, undertecknat av Martine DEPREZ, direktör
inkom den:	21 maj 2024
till:	Thérèse BLANCHET, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	COM(2024) 218 final
Ärende:	Förslag till RÅDETS BESLUT om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar vid det 16:e mötet i partskommittén för Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och av våld i hemmet vad gäller antagandet av en rekommendation och slutsatser som riktas till fem konventionsstater om deras tillämpning av denna konvention vad gäller frågor som rör unionens institutioner och offentliga förvaltning

För delegationerna bifogas dokument – COM(2024) 218 final.

Bilaga: COM(2024) 218 final

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 21.5.2024
COM(2024) 218 final

2024/0120 (NLE)

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar vid det 16:e mötet i partskommittén för Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och av våld i hemmet vad gäller antagandet av en rekommendation och slutsatser som riktas till fem konventionsstater om deras tillämpning av denna konvention vad gäller frågor som rör unionens institutioner och offentliga förvaltning

MOTIVERING

1. FRÅGA SOM BEHANDLAS I FÖRSLAGET

Förslaget avser ett beslut om fastställande av den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar vid det 16:e mötet i partskommittén för Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och av våld i hemmet (*Istanbulkonventionen* eller *konventionen*) av den 31 maj 2024 i samband med det planerade antagandet av ett förslag till rekommendation och fyra förslag till slutsatser som riktas till fem konventionsstater rörande deras genomförande av konventionen.

2. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

2.1. Istanbulkonventionen

Istanbulkonventionen har till syfte att fastställa ett heltäckande och harmoniserat regelverk för att förebygga och bekämpa våld mot kvinnor och våld i hemmet i och utanför Europa. Konventionen trädde i kraft den 1 augusti 2014.

EU undertecknade konventionen i juni 2017 och slutförde anslutningsförfarandet den 28 juni 2023 genom deponeringen av två godkännandeinstrument, vilket innebar att konventionen trädde i kraft i EU den 1 oktober 2023. EU anslöt sig till konventionen med avseende på frågor som faller inom dess exklusiva befogenhet, dvs. frågor som rör unionens institutioner och offentliga förvaltning¹ och straffrättsligt samarbete, asyl och non-refoulement². Alla EU-medlemsstater har undertecknat konventionen, men endast 22 har ratificerat den³.

2.2. Partskommittén

Partskommittén⁴ är sammansatt av företrädare för de parter som anslutit sig till konventionen. Parterna måste sträva efter att som sina företrädare utse experter i högsta möjliga befattning inom arbetet för att förebygga och bekämpa våld mot kvinnor och våld i hemmet⁵. De uppgifter som har anförtrots partskommittén finns förtecknade i artikel 1 i dess arbetsordning⁶. Den 1 oktober 2023 blev EU part i Istanbulkonventionen och därmed medlem av partskommittén (artikel 67.1 i konventionen).

2.3. Istanbulkonventionens övervakningsmekanism

Genom Istanbulkonventionen inrättas en särskild övervakningsmekanism, som ska säkerställa att parterna effektivt genomför dess bestämmelser⁷. Syftet är att bedöma hur konventionens

¹ Rådets beslut (EU) 2023/1075 av den 1 juni 2023 om ingående på Europeiska unionens vägnar av Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och av våld i hemmet vad gäller unionens institutioner och offentliga förvaltning (EUT L 143I, 2.6.2023, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1075/oj>).

² Rådets beslut (EU) 2023/1076 av den 1 juni 2023 om ingående på Europeiska unionens vägnar av Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och av våld i hemmet vad gäller frågor som rör straffrättsligt samarbete, asyl och non-refoulement (EUT L 143I, 2.6.2023, s. 4, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1076/oj>).

³ Ratificeringsläget den 21 maj 2024: AT (2013). BE (2016). CY (2017). DE (2017). DK (2014). IE (2019). EL (2018). ES (2014). EE (2017) FI (2015). FR (2014). HR (2018). IT (2013). LU (2018). MT (2014). NL (2015). PL (2015). PT (2013). RO (2016). SI (2015). SV (2014), LV (2023).

⁴ [Partskommittén – Istanbulkonventionen – Bekämpande av våld mot kvinnor och våld i hemmet \(coe.int\)](http://coe.int)

⁵ Artikel 2.1 b i partskommitténs arbetsordning.

⁶ Dokument IC-CP(2015)2, antaget den 4 maj 2015.

⁷ Artikel 1.2 i Istanbulkonventionen.

bestämmelser tillämpas i praktiken och att ge parterna vägledning. Mekanismen består av två skilda, men samverkande, organ: den oberoende expertgruppen (*Group of Experts on Action against Violence against Women and Domestic Violence* – Grevio) och partskommittén.

Grevio är en oberoende och opartisk grupp av personer med expertis inom arbetet mot våld mot kvinnor och våld i hemmet som har i uppdrag att övervaka genomförandet av Istanbulkonventionen i varje enskilt land i enlighet med artikel 66.1 i konventionen. Grevio består av 15 medlemmar som är medborgare i, och nomineras av, parterna och som därefter väljs av partskommittén för en mandatperiod av fyra år som ska kunna förnyas en gång.

Övervakningsförfarandet beskrivs i artikel 68 i konventionen. Förfarandet innebär i korthet att varje part är skyldig att lämna in en rapport baserad på ett av Grevio utarbetat frågeformulär om de lagstiftningsåtgärder och andra åtgärder som har vidtagits för att ge verkan åt konventionens bestämmelser. Baserat på denna information, men även på information från civilsamhället, andra konventionsorgan, andra organ under Europarådet och besök i länderna utarbetar Grevio ett utkast till en rapport om de åtgärder som den berörda parten har vidtagit för att tillämpa konventionens bestämmelser och föreslår hur parten kan hantera problem som har konstaterats⁸. Efter att ha gett parten möjlighet att lämna synpunkter på rapporten antar Grevio en slutrapport⁹. Rapporten innehåller slutsatser om vilka åtgärder som den berörda parten bör vidta för att tillämpa konventionen.

På grundval av Grevios rapporter och slutsatser får partskommittén enligt artikel 68.12 i konventionen anta rekommendationer som riktas till den berörda parten om tillämpningen av konventionen och fastställa ett datum då upplysningar om tillämpningen ska vara inlämnade. På grundval av denna bestämmelse antar partskommittén i enlighet med överenskomna förfaranden rekommendationer som skiljer mellan åtgärder som den anser att den berörda parten bör vidta så snart som möjligt, där det finns ett krav på återrapportering till kommittén inom en treårsperiod om de åtgärder som vidtagits, och åtgärder som partskommittén visserligen bedömer vara viktiga, men inte anser är lika akuta¹⁰. I slutet av treårsperioden måste parten återrapportera till partskommittén om sina framsteg i genomförandet av dessa åtgärder. På grundval av denna information och eventuell ytterligare information som erhållits från icke-statliga organisationer, det civila samhället och nationella människorättsinstitutioner antar partskommittén slutsatser om genomförandet av rekommendationerna avseende varje part som är föremål för granskning vilka utarbetas av kommitténs sekretariat¹¹. Hittills har partskommitténs praxis varit att anta rekommendationer och slutsatser genom konsensus vid sina möten, som ska äga rum på begäran¹² och normalt hålls två gånger om året.

2.4. Partskommitténs planerade akter

Vid sitt 16:e möte den 31 maj 2024 planerar partskommittén anta följande förslag till rekommendation och slutsatser (*de planerade akterna* eller *förslagen till rekommendation och slutsatser*):

⁸ Artikel 68.10 i Istanbulkonventionen.

⁹ Artikel 68.11 i Istanbulkonventionen.

¹⁰ Det tillämpliga förfarandet för att utfärda rekommendationer fastställdes av partskommittén vid dess 4:e möte den 30 januari 2018 och beskrivs i diskussionsunderlaget om partskommitténs antagande av rekommendationer mot bakgrund av Grevios rapporter och förslag, IC-CP (2018) 6.

¹¹ Det tillämpliga förfarandet för att övervaka tillämpningen och rapporteringen fastställs i *Framework for supervising the implementation of the recommendations addressed to state parties* (inte översatt till svenska), antaget av kommittén den 13 april 2021, IC-CP/Inf(2021)2, [CoP Supervision Framework adopted \(coe.int\)](#).

¹² Artikel 67.2 i konventionen.

- Rekommendation om Liechtensteins genomförande av Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och våld i hemmet [IC-CP (2024) 1-prov].
- Slutsatser om genomförandet av rekommendationer avseende Andorra som antagits av partskommittén [IC-CP (2024) 2-prov].
- Slutsatser om genomförandet av rekommendationer avseende Belgien som antagits av partskommittén [IC-CP (2024) 3-prov].
- Slutsatser om genomförandet av rekommendationer avseende Malta som antagits av partskommittén [IC-CP (2024) 4-prov].
- Slutsatser om genomförandet av rekommendationer avseende Spanien som antagits av partskommittén [IC-CP (2024) 5-prov].

3. DEN STÅNDPUNKT SOM SKA INTAS PÅ UNIONENS VÄGNAR

De planerade akterna riktar sig till fem konventionsstater och innehåller rekommendationer om åtgärder som ska vidtas för att tillämpa Istanbulkonventionen samt slutsatser om konventionsstaternas genomförande av tidigare rekommendationer. De omfattar frågor som rör berörda institutioners och den offentliga förvaltningens tillämpning av konventionen. Unionen har anslutit sig till konventionen i den mån den är tillämplig på dess institutioner och offentliga förvaltning och har, inom ramen för artikel 336 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), exklusiv befogenhet att godta de skyldigheter som fastställs i konventionen med avseende på sina egna institutioner och sin egen offentliga förvaltning. Det är därför lämpligt att fastställa den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar i partskommittén vad gäller unionens institutioner och offentliga förvaltning, eftersom de planerade akterna på ett avgörande sätt kan påverka innehållet i unionsrätten genom att få betydelse för den framtida tolkningen av relevanta bestämmelser i konventionen.

Förslagen till rekommendation och slutsatser om frågor som omfattas av unionens befogenhet, vad gäller dess egna institutioner och dess egen offentliga förvaltning, ligger helt i linje med unionens politik och mål och ger inte upphov till några problem vad gäller unionsrätten. Det föreslås därför att unionen inte ska invända mot antagandet av förslagen till rekommendation och slutsatser vid partskommitténs 16:e möte.

4. RÄTTSLIG GRUND

4.1. Förfarandemässig rättslig grund

4.1.1. Principer

I artikel 218.9 i EUF-fördraget föreskrivs att beslut ska antas om ”fastställande av vilka ståndpunkter som på unionens vägnar ska intas i ett organ som inrättas genom ett avtal, om detta organ ska anta akter med rättslig verkan, med undantag av sådana akter som kompletterar eller ändrar avtalets institutionella ram”.

Begreppet *akter med rättslig verkan* omfattar akter som har rättslig verkan med stöd av de regler i internationell rätt som tillämpas på organet i fråga. Det omfattar även instrument som

inte har bindande verkan enligt internationell rätt, men som är ”ägnade att på ett avgörande sätt påverka innehållet i de bestämmelser som antas av unionslagstiftaren”¹³.

4.1.2. Tillämpning i det aktuella fallet

Partskommittén är ett organ som inrättats genom Istanbulkonventionen. De planerade akterna, som partskommittén uppmanas att anta, utgör akter med rättslig verkan. De planerade akterna är ägnade att på ett avgörande sätt påverka innehållet i unionsrätten, eftersom de kan få betydelse för den framtida tolkningen av de relevanta bestämmelserna i Istanbulkonventionen. Den förfarandemässiga rättsliga grunden för det föreslagna beslutet är därför artikel 218.9 i EUF-fördraget.

4.2. Materiell rättslig grund

4.2.1. Principer

Den materiella rättsliga grunden för ett beslut enligt artikel 218.9 i EUF-fördraget är främst beroende av syftet med och innehållet i den planerade akt avseende vilken en standpunkt intas på unionens vägnar. Om den planerade akten har två syften eller två beståndsdelar av vilka det ena syftet eller den ena beståndsdelan kan identifieras som det eller den huvudsakliga, medan det eller den andra endast är av underordnad betydelse, måste det beslut som antas enligt artikel 218.9 i EUF-fördraget ha en enda materiell rättslig grund, nämligen den som krävs med hänsyn till det huvudsakliga eller avgörande syftet eller den huvudsakliga eller avgörande beståndsdelan.

Vad gäller en planerad akt som samtidigt har flera syften eller beståndsdelar, vilka är oskiljaktigt förbundna med varandra utan att det eller den ena är av underordnad betydelse i förhållande till det eller den andra, måste den materiella rättsliga grunden för ett beslut enligt artikel 218.9 i EUF-fördraget undantagsvis inbegripa de däremot svarande olika rättsliga grunderna.

4.2.2. Tillämpning i det aktuella fallet

Vad gäller den materiella rättsliga grunden anslöt sig EU till Istanbulkonventionen vad gäller frågor som faller inom dess exklusiva befogenhet, närmare bestämt frågor som rör unionens institutioner och offentliga förvaltning¹⁴ och straffrättsligt samarbete, asyl och non-refoulement¹⁵. EU:s anslutning till Istanbulkonventionen delades upp på två separata rådsbeslut för att beakta Danmarks och Irlands särskilda ställning med avseende på avdelning V i EUF-fördraget. Beslutet om fastställande av den standpunkt som ska intas på unionens vägnar i kommittén ska följaktligen också, när de relevanta rekommendationerna eller slutsatserna rör båda frågorna, delas upp i två beslut.

Den rättsliga grunden för detta beslut gäller frågor som rör unionens institutioner och offentliga förvaltning. Den materiella rättsliga grunden för beslutet är därför artikel 336 i EUF-fördraget.

¹³ Domstolens dom av den 7 oktober 2014, Tyskland/rådet, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, punkterna 61–64.

¹⁴ Rådets beslut (EU) 2023/1075 av den 1 juni 2023 om ingående på Europeiska unionens vägnar av Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och av våld i hemmet vad gäller unionens institutioner och offentliga förvaltning, EUT L 143I, 2.6.2023, s. 1.

¹⁵ Rådets beslut (EU) 2023/1076 av den 1 juni 2023 om ingående på Europeiska unionens vägnar av Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och av våld i hemmet vad gäller frågor som rör straffrättsligt samarbete, asyl och non-refoulement, EUT L 143I, 2.6.2023, s. 4.

4.3. Slutsats

Den rättsliga grunden för det föreslagna beslutet bör vara artikel 336 jämförd med artikel 218.9 i EUF-fördraget.

RÅDETS BESLUT

om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar vid det 16:e mötet i partskommittén för Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och av våld i hemmet vad gäller antagandet av en rekommendation och slutsatser som riktas till fem konventionsstater om deras tillämpning av denna konvention vad gäller frågor som rör unionens institutioner och offentliga förvaltning

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 336 jämförd med artikel 218.9,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och
av följande skäl:

- (1) Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och av våld i hemmet (*konventionen*) ingicks av unionen genom rådets beslut (EU) 2023/1075¹, vad gäller unionens institutioner och offentliga förvaltning, och genom rådets beslut (EU) 2023/1076², vad gäller frågor som rör straffrättsligt samarbete, asyl och non-refoulement, och trädde i kraft i unionen den 1 oktober 2023.
- (2) I enlighet med artikel 66.1 i konventionen har expertgruppen för bekämpning av våld mot kvinnor och våld i hemmet (*Grevio*) fått i uppdrag att övervaka parternas tillämpning av konventionen. Enligt artikel 68.11 i konventionen ska Grevio anta rapporter och slutsatser om de åtgärder som den berörda parten har vidtagit för att tillämpa konventionens bestämmelser.
- (3) Partskommittén får enligt artikel 68.12 i konventionen anta rekommendationer som riktas till den berörda parten. Rekommendationerna baseras på Grevios rapporter och skiljer mellan åtgärder som partskommittén anser att den berörda parten bör vidta så snart som möjligt, där det finns ett krav på återrapportering till kommittén inom en treårsperiod om de åtgärder som vidtagits, och åtgärder som partskommittén visserligen bedömer vara viktiga, men inte anser är lika akuta. I slutet av treårsperioden ska parten återrapportera till partskommittén om vidtagna åtgärder inom tio särskilda områden som omfattas av konventionen. På grundval av denna information och eventuell ytterligare information som erhållits från icke-statliga organisationer, det civila samhället och nationella människorättsinstitutioner ska

¹ Rådets beslut (EU) 2023/1075 av den 1 juni 2023 om ingående på Europeiska unionens vägnar av Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och av våld i hemmet vad gäller unionens institutioner och offentliga förvaltning (EUT L 143I, 2.6.2023, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1075/oj>).

² Rådets beslut (EU) 2023/1076 av den 1 juni 2023 om ingående på Europeiska unionens vägnar av Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och av våld i hemmet vad gäller frågor som rör straffrättsligt samarbete, asyl och non-refoulement (EUT L 143I, 2.6.2023, s. 4, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1076/oj>).

partskommittén anta slutsatser om genomförandet av rekommendationerna vilka utarbetats av kommitténs sekretariat.

- (4) Partskommittén förväntas vid sitt 16:e möte den 31 maj 2024 anta följande förslag till rekommendation och fyra slutsatser om fem konventionsstaters tillämpning av konventionen (*förslagen till rekommendation och slutsatser*):
- Rekommendation om Liechtensteins genomförande av Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och våld i hemmet [IC-CP (2024) 1-prov].
 - Slutsatser om genomförandet av rekommendationer avseende Andorra som antagits av partskommittén [IC-CP (2024) 2-prov].
 - Slutsatser om genomförandet av rekommendationer avseende Belgien som antagits av partskommittén [IC-CP (2024) 3-prov].
 - Slutsatser om genomförandet av rekommendationer avseende Malta som antagits av partskommittén [IC-CP (2024) 4-prov].
 - Slutsatser om genomförandet av rekommendationer avseende Spanien som antagits av partskommittén [IC-CP (2024) 5-prov].
- (5) Unionen har inom ramen för artikel 336 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt exklusiv befogenhet att godta de skyldigheter som fastställs i konventionen med avseende på sina egna institutioner och sin egen offentliga förvaltning. I sitt yttrande 1/19 (Istanbulkonventionen) av den 6 oktober 2021, EU:C:2021:832, punkt 305, bekräftade domstolen att en betydande del av de skyldigheter avseende förebyggande åtgärder och skyddsåtgärder som ingår i konventionen i allt väsentligt skulle åligga unionen även i förhållande till de som är anställda inom unionens administration och i förhållande till den del av allmänheten som besöker lokaler och byggnader tillhörande unionens institutioner, organ och byråer. I punkt 307 i samma yttrande slog domstolen vidare fast att unionen inte ska begränsa sig till att fastställa minimikrav eller stödjande åtgärder, utan själv säkerställa att dessa skyldigheter uppfylls fullt ut.
- (6) Förslagen till rekommendation och slutsatser avser genomförandet av konventionens bestämmelser som även är tillämpliga på unionen vad gäller dess egna institutioner och egna offentliga förvaltning. Det är därför lämpligt att fastställa den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar i partskommittén vad gäller frågor som rör unionens institutioner och offentliga förvaltning, eftersom de planerade akterna på ett avgörande sätt kan påverka innehållet i unionsrätten genom att få betydelse för den framtida tolkningen av relevanta bestämmelser i konventionen.
- (7) I fråga om Liechtenstein gäller förslaget till rekommendation om dess genomförande av konventionen behovet av att utarbeta en övergripande strategi eller handlingsplan för att förebygga och bekämpa alla former av våld som omfattas av konventionen (artikel 7 i konventionen), att säkerställa jämställdhetsbudgetering och öronmärkta medel för att fastställa vilka belopp alla relevanta institutioner har använt för att bekämpa våld mot kvinnor och våld i hemmet (artikel 8 i konventionen), att anslå mänskliga och ekonomiska resurser till samordnande organ (artikel 10 i konventionen), att genomföra befolkningsbaserade undersökningar om alla former av våld som faller inom ramen för konventionen och stödja forskning om situationen för kvinnliga offer (artikel 11 i konventionen), att inrätta en nationell, gratis hjälptelefon (artikel 24 i konventionen) och att vidta polisiära förbudsåtgärder för att skydda offren (artikel 52 i konventionen). Eftersom rekommendationerna i dessa frågor

ligger helt i linje med unionens politik och mål och inte ger upphov till några problem med avseende på unionsrätten bör unionens ståndpunkt vara att inte invända mot antagandet av den rekommendation som riktas till Liechtenstein.

- (8) I fråga om Andorra gäller förslaget till slutsatser om dess genomförande av konventionen behovet av att se till att relevanta parter får tillräckliga mänskliga och ekonomiska resurser (artiklarna 8 och 25 i konventionen), att säkerställa en samordnad och övergripande strategi för att förebygga och bekämpa våld mot kvinnor (artikel 7 i konventionen), att stödja regelbunden forskning om situationen vad gäller alla former av våld som omfattas av konventionen (artikel 11 i konventionen) och att säkerställa att offren har tillgång till akuta förbudsåtgärder i enlighet med konventionen (artikel 52 i konventionen). Eftersom slutsatserna i dessa frågor ligger helt i linje med unionens politik och mål och inte ger upphov till några problem med avseende på unionsrätten bör unionens ståndpunkt vara att inte invända mot antagandet av de slutsatser som riktas till Andorra.
- (9) I fråga om Belgien gäller förslaget till slutsatser om dess genomförande av konventionen behovet av att säkerställa insamling av uppgifter om våld mot kvinnor (artikel 11 i konventionen) och att säkerställa att specialiserade stödtjänster får finansiering på ett sätt som säkerställer deras fortsatta verksamhet (artiklarna 8 och 25 i konventionen). Eftersom slutsatserna i dessa frågor ligger helt i linje med unionens politik och mål och inte ger upphov till några problem med avseende på unionsrätten bör unionens ståndpunkt vara att inte invända mot antagandet av de slutsatser som riktas till Belgien.
- (10) I fråga om Malta gäller förslaget till slutsatser om dess genomförande av konventionen behovet av att stärka samarbetet med icke-statliga aktörer, inbegripet aktörer som tillhandahåller specialiserade stödtjänster, och att säkerställa deras faktiska delaktighet i utformningen av relevant politik (artikel 7 i konventionen), att säkerställa en omfattande insamling av uppgifter om alla former av våld som omfattas av konventionen (artikel 11 i konventionen) och att säkerställa att lagstiftningen är förenlig med konventionen när det gäller akuta förbudsförelägganden och besöksförbud (artikel 52 och artikel 53 i konventionen). Eftersom slutsatserna i dessa frågor ligger helt i linje med unionens politik och mål och inte ger upphov till några problem med avseende på unionsrätten bör unionens ståndpunkt vara att inte invända mot antagandet av de slutsatser som riktas till Malta.
- (11) I fråga om Spanien gäller förslaget till slutsatser om dess genomförande av konventionen behovet av att harmonisera nivån på stöd och skydd för kvinnliga offer i hela landet och att utvärdera genomförandet av relevanta åtgärder (artikel 10 och artikel 25 i konventionen). Eftersom slutsatserna i dessa frågor ligger helt i linje med unionens politik och mål och inte ger upphov till några problem med avseende på unionsrätten bör unionens ståndpunkt vara att inte invända mot antagandet av de slutsatser som riktas till Spanien.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar vid det 16:e mötet i den partskommitté som inrättats genom artikel 67 i konventionen ska vara att inte invända mot antagandet av följande akter:

- (1) Rekommendation om Liechtensteins genomförande av Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och våld i hemmet [IC-CP (2024) 1-prov].
- (2) Slutsatser om genomförandet av rekommendationer avseende Andorra som antagits av partskommittén [IC-CP (2024) 2-prov].
- (3) Slutsatser om genomförandet av rekommendationer avseende Belgien som antagits av partskommittén [IC-CP (2024) 3-prov].
- (4) Slutsatser om genomförandet av rekommendationer avseende Malta som antagits av partskommittén [IC-CP (2024) 4-prov].
- (5) Slutsatser om genomförandet av rekommendationer avseende Spanien som antagits av partskommittén [IC-CP (2024) 5-prov].

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till kommissionen.

Utfärdat i Bryssel den

*På rådets vägnar
Ordförande*